

skulde en Dreng — han var ikke fylbt 16 Aar endnu — have et Barn med en Pige paa 26 Aar, en anden Dreng, der var mellem 16 og 17 Aar, skulde have et Barn med en Pige paa 22 Aar o. s. v. Nu er det en stor Urimelighed, naar vi give Drenge under 15 Aar, der stjæle Ris, og Drenge mellem 15 og 18 Aar Røtting, naar de stjæle, at vi saa ikke give dem Ris og Røtting, naar de øve Utugt. Det vilde være den største Uretfærdighed at paalægge Faderen til denne Enagtt, at han skulde udrede Underholdsbidrag. Men det er ogsaa i den fuldstændigste Orden, at en saadan Pige, der tjener i et Hus, hvor hun synes, det kunde være deilig at faae fat paa Mandens Søn — hun kunde jo have sine Fordele ved det, og det har man Exempler paa, at en saadan Tøs har havt — faar 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød, og hvis man ønsker det, har jeg ikke Noget imod, at det forhøies til 10 Dage; en Lovbestemmelse herom er aldeles nødvendig. For et Par Aar siden hændte det i en større lærd Skole her i Bhen, at der kom en Mand og sagde, at han maatte tale med Rektor, om der ikke gik en Discipel af det og det Navn i Skolen. Det gjorde der, og denne Dreng var 16 Aar. Ja, sagde Manden saa, hans Tjenestepige skulde have et Barn og sagde, at denne Dreng var Fader til det, og det var nok ogsaa Tilfældet. Og saa skulde man være nødt til at lade saadan Noget gaa hen og ikke straffe saadan et Kvindfolk! Det har dog nok mest været hendes Skyld; hun var en ældre Pige, og han var ikke mere end 16 Aar. — § 13 er kun en stærpende Vending af § 12 i Lov af 10de April 1874. Det er navnlig en Bestemmelse om, at hvem der har offentlig Beværtning eller offentligt Gæstteri, maa ikke have Kvinder, der have været straffede for Utugt, dersom de have dem som Betjening for Gæsterne, saa skulde saadanne Hotelværter eller Gæstgivere straffes, og Kvinder, der blive fæstede til et saadant Sted, men først bagefter faae noget Saadant at vide, at de af Sædelighedsgrunde nødvendig ville møde, kunne blive fritagne for at træde i Tjeneste der til Trods for deres Kontrakt. At tvinge Kvinder hen til saadanne Pladser baade her og i Udlandet, det er det, man har taldt det hyde Slavert, og der er virkelig Noget i denne Betegnelse.

§ 14 er en Udvidelse af den almindelige borgerlige Straffelovs § 181, der herefter bør affattes saaledes: „Naar Noget, som er behæftet med venerisk Sygdom, eller som har været undergivet Røgt (Kur) for saadan, og som endnu ikke har modtaget Vidnesbyrd fra en godkjendt Læge om, at Sygdommen er

hævet, over Utugt, bliver Straf af Bøder, Fængsel eller, under stærpende Omstændigheder, Straffearbejde at uærtsætte.“ §§ 15, 16, 17, 18 og 19 er der ikke noget Særligt at mærke ved; det vil sige, der kan nok være Noget, men det er i det Hele Paragrafer, der ingen Strid bliver om, og derfor skal jeg heller ikke nu opholde mig ved dem. Jeg har i det Hele kun opholdt mig ved de Paragrafer, om hvilke Kampen har staact, og hvorom Kampen kommer til at staa i Rigsdagen, nemlig §§ 1, 2, 3 og 4. Kommer man til Retter, om disse fire, saa ville de øvrige ingen Vanskelighed volde, det er ved de nævnte Paragrafer, Slaget kommer til at staa, og hvor Meningerne ville komme til at staa for og imod, thi der vil sikkert komme dem frem, der holde paa Utugten, enten af Hensyn til sig selv eller til deres Børn eller til deres øvrige Slægt; der kan jo være mange Grunde for dem til at holde derpaa. Men man bør se paa, hvad der tjener til Folkets Gavn, til Folkets Helsen, ikke til, hvad der forstyrer Folkets aandelig Liv, men til, hvad der fremmer det. Man kan undertiden høre en saadan Tale, som at det er godt, at Ungdommen løber Hornene af sig. Det er en uforstaaet Tale! Thi Hornene, det vil sige Livskraften og hvad duer den Ungdom til, som taber Livskraft? Hvad Mod og Styrke til at føre en Gjerning igjennem Videt vil den have? Ingen! So dybere et Folk synker i Usædelighed, desto svagere, feigere, ræddere bliver et saadant Folk. Man taler i vore Dage om, at Frankrig gaar tilbage, at det lider meget under Usædelighed. Ja vist, det lider ved Usædelighed, men sandelig, vi lide mere end Frankrig. Der er Sogne her i Landet, i Fyn nemlig, hvor hvert tredje Barn er født udenfor Ægteskab; i Vendsyssel er hvert fjerde Barn født udenfor Ægteskab. I Kjøbenhavn derimod er kun hvert femte Barn født udenfor Ægteskab, og saa maa man endda huske paa, at der kommer mange her ind fra Landet for at føde, det staa saaledes slet ikke saa daarligt til i Kjøbenhavn i sædelig Henseende, naar blot den lovordnede Utugt, den offentlige Utugts Vossepladser, vare fjernede herfra. Der kommer mange ude fra Sjælland, fra Fyn, ja, fra Sverig, Tydsland og England hertil Bhen for hemmelig at føde, og saa reqnes det os til Utugt, hvad de gjøre i andre Lande. Det maa dog i det Mindste trækkes fra, Kjøbenhavn staa saaledes bedre i sædelig Henseende end adskillige Sogne i Landet, naar vi blot se bort fra Prostitutionen. Vore nuværende Utugtslove anser jeg for en sædelig Ulykke. De ere ikke i Stand til at